

OHAŘÁČEK



číslo: 1

rok: 2007

vydavatel: OÚ Ohaře

Milí spoluobčané,

právě držíte před sebou nový výtisk Ohařáčku. Mnohým z Vás se po něm stýskalo. Dohadovali jste se mezi sebou, proč nevychází. Ptali jste se na obecním úřadě. Řekli jsme si, že je na čase spojit síly a dát dohromady pár stránek o událostech, akcích a zajímavých věcech týkajících se nás, lidí, kteří žijeme v té naší vesničce Ohaře.

Prázdniny vrcholí. A my si dovolujeme zrekapitulovat to, co se zde hýblo směrem k dobrému, i to, co se moc nevydařilo.

Ted' by sem možná zapadl sentimentální odstavec vážných slov o tom, co bylo, ať již dobré, či nedobré a zahлубat se, zda-li už konečně dosáhneme poučení pro dny nastávající. Zkrátím to však do několika slov – *jaké si to uděláme, takové to budeme mít*. Mám na mysli vydařené akce i často omílané problémy v naší obci.

První půlrok byl na akce a zajímavé novinky opravdu bohatý.

Ráda bych v mém úvodu vzdala hold těm, kteří se o ně zasloužili a zároveň poděkovala Vám - „ohařákům i neohařákům“ - za účast. Řekněte, jaký by to byl například koncert bez publika, které nejen dechem, ale hlavně vroucími pocity zahřívalo chladné kostelní zdi? Jaké by to byli rybářské závody bez závodníků, či dětský den bez dětí? No uznejte, asi nic moc. Překvapivě velká účast velice potěšila a navíc i popostrčila k vymýšlení dalších podobných akcí, kde bychom se znovu a znovu scházeli.

Přeji příjemné počtení.

Lad'ka Netíková

Otázka pro starostku.

Co Vás těší – co se podařilo?

Od voleb uběhlo (neskutečně rychle) 9 měsíců. Nic velkého a mimořádného se mi nepodařilo (mluvím sama za sebe). I když člověk věnuje této práci, která je velmi zajímavá a pestrá, hodně času (s úřadem vstávám a s úřadem usínám), v mnoha případech ten výsledek nebude vidět vůbec (vyřízená pošta, vyplněné dotazníky, zodpovězené dotazy, vytelefonované nejasnosti, „přehrabané“ šanony a skříně, napsané zápisy, podepsané účetní doklady,...), v mnoha případech výsledek bude vidět později (alespoň doufám) a v mnoha případech se výsledku třeba ani nedočkáte, protože to nebude záviset jenom na mně. A může se stát, že udělám něco, co přinese víc škody než užitku. Ale problematika, která se řeší na úřadě, je tak široká, že nezkazit něco je spíš malý (nebo velký?) zázrak.

Kdybych přece jen měla uvést něco, co si myslím, že je dobré, tak to bude skutečnost, že už poznám v Ohařích víc lidí než můj muž (v Ohařích vyrůstal), že lidi obecní úřad hodně navštěvují a komunikují se mnou (v drtivé většině slušně!!!) a že obecní úřad začíná být vnímán jako místo, kam se mohou lidé se svými problémy a dotazy obrátit.

Chtěla bych toto dostat do povědomí všech, protože je ještě pořád hodně takových, kteří na úřad nepřijdou jenom z toho důvodu, že si myslí, že obtěžují.

A chtěla bych docílit také toho, aby ... Ale tuto větu raději nedořeknu, aby mi můj záměr nechtěl nějaký „fiškus“ překazit nebo alespoň zkomplikovat.

Na závěr bych chtěla říci, že kdo bude chtít, určitě něco pozitivního v mé práci za uplynulé měsíce najde.

A kdo, i přes velkou snahu, nic nenajde, tak snad příště.

Zprávy ze zastupitelstva

(pár poznámek pro ty, co si nechali ujít několik schůzí)

- Uznáný grant od T. P. C. A. ředitelce MŠ p. Dudkové na vybudování nové zahrady školky.
K vybudování krásné zahrady přispěli i pilné ruce občanů.
- Budování tlakové kanalizace – příprava projektové dokumentace.
- Starostka informovala předsedy kontrolního a finančního výboru o nutnosti pravidelných kontrol v rámci kompetencí jednotlivých výborů a vyhotovení protokolu o kontrole.
- Vesnice Ohaře odsouhlasila výstavbu obalovny na území Hájký. Obecní zastupitelstvo dospělo k závěru, že obalovna v lokalitě Hájký nebude ohrožovat obyvatele Ohař z hlediska škodlivých emisí, hluku a prachu. Jediný problém – zápach – by mohl nastat při silných větrech z daného směru v případě, že by byla obalovna v provozu. Při nepříznivých podmínkách obalovny většinou v provozu nejsou.
- Od 1. února se Ing. Obešlová stala uvolněnou ve funkci starostky obce.
- 2. února rezignace p. V. Loumana – místo něho nastoupil p. J. Smolík.
- Starostka informovala, že od 1. března 2007 pracuje pro obec paní Weissarová v rámci veřejně-prospěšných prací (úklid obce) na poloviční úvazek (4 hodiny denně). Starostka je s jejím přístupem k práci spokojená. V případě nárůstu práce může obec zaměstnat ještě jednu osobu na poloviční úvazek.
- Schválená dotace 90 000,- Kč z Krajského úřadu Středočeského kraje z Programu obnovy venkova na rekonstrukci MŠ (snížení stropů, zakoupení dvou nových akumulčních kamen).



Informace jsou čerpány především z internetových stránek <http://www.ohare.cz>

Ze společnosti – leden až červenec 2007

o Narodili se:

Malé *Dášence Burdové* přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, stálý úsměv na tvářičce a řádnou dávku čilosti malého čertíka. A rodičům? Hlavně pevné nervy, i když na co? Tahle holčička jim bude přinášet jen samou radost.

o Sňatky:

Dana Suchánková a Tomáš Kolínský,

Anna Březinová a Tomáš Cach.

Je to krása, když si dva lidé svážou ruce společným štěstím. Jak by řekli v „Básnicích“: teď je čekají jen samé životní jistoty a pozitiva. Přejeme Vám jen to nej.

o Prvňáčci:

Simonka Vávra, Míša Říhová a Honzík Weissner, si už 1. září navlíknou na záda tašky, čapnou slabikáře a vykročí vstříc novému světu. Svět, který se chvěje pod tíhou vědomostí.

o Odchází ze základní školy:

Tereza Špinková a Petra Jeřábková zakončují 9 let základní školy. Holky, ať Vás budoucí škola baví a přinese to, co by přinést měla. Přejeme notnou dávku trpělivosti.

o Zakončili jednu etapu vzdělávání a jdou dál:

Pro *Anetu Lhotákovou* byl tento rok plný změn. Úspěšně zvládla maturitu na Gymnaziu v Kolíně a bude pokračovat dál na Vysoké škole v Hradci Králové.

Anet, tady ti stačí jen říct: „Do toho“.

Michal Kolínský dosáhl v tomto roce významného úspěchu ve svých studiích na Vysoké škole v Pardubicích. Od tohoto jara se mu prodloužilo jméno o dvě písmenka, a to Bc. Tím však pro něj studia nekončí a navazuje na inženýrský obor. Gratulujeme!

o Zakončili svá studia

Josef Vávra úspěšně dokončil na SOŠ a SOU stavebním svou přípravu na budoucí povolání. Pepo, také gratulujeme k závěrečné zkoušce a přejeme hodně štěstí do budoucna.

o Úmrtí

Josef Bouma (1. ledna), Václav Světinský (24. února), Miloslava Tomášková (14. března),
Věnujeme upřímnou vzpomínku.

o Významná životní jubilea slavili:

Tuláčková Božena

Štěpánková Lidmila

Rašínová Viola

Strejcious Vladimír

Svoboda Vít

Klepal Vladimír

Tomášková Marie

Jelínková Vlasta

Přejeme jim, jak to zvykem bývá, aby se splnilo vše, co jejich srdce tajně skrývá.

Z historie školství v naší obci

Když vešel v platnost Tereziánský řád školní (1774) byly na panstvích komorních i po vesnicích rychle školy zřizovány. Toho času dostalo se školy také Ohařům. Ze záznamu farního matričního úřadu v Žehuni ze dne 28.10.1745 zjišťujeme, že soukromá církevní škola byla již v provozu. Škola byla nepochybně založena v letech 1737 – 1743, kdy ve zdejších kraji intenzivně působili misionáři, aby už konečně bylo vyhubeno náboženské kacířství. Byla jednotřídní a vyučoval v ní rodák místní Jiří Mečír. Nalézala se v obecním domku čis. 30 a docházeli do ní děti z Ohař, Němčic, Polních Chrčic, Dománovic a Jestřábí Lhoty.

Krátce před rokem 1780 postavena byla nová školní budova v čis. 45. Sestávala z přízemí, v němž mimo jednu třídu nalézal se též byt učitelův. Místnosti tyto tvoří západní křídlo staré budovy školní.

Vzrůstající počet žáků přinutil vrchnost, aby roku 1842 zřídila ještě jednu druhou třídu a opatřila dotací pro pomocníka. I najata místnost v sousedním statku Jana Nováka čis. 46. Leč najatá třída musila se roku 1850 stěhovati, a od té doby skoro každoročně jinde umístěna byla, ba po několik let i hřbitovním domkem bylo ji za vděk užiti. Proto naléhaly úřady školní na obec, aby o vhodnější místnost se postarala. Po dlouhém jednání zakoupen roku 1860 barák čis. 73, jež sobě slepec Matěj Černý z vyžebnaných peněz postavil, v němž umístěna prvá třída a zřízen byt pro podučitele. Avšak i tu prostory třídy nijak nemohly stačiti počtu dětí.



II. světová válka – učitelstvu bylo nařízeno, aby za pomoci žactva byl sbírán starý papír, hadry, kosti, železo, takže školy se změnily ve vetešnické skladiště haraburdí. Učitelstvo muselo skládati zkoušky z němčiny, kdo neobstál, nesměl dále učit. Tato opatření zastihl i správce p. Josefa Pospíšila.

Žactvo do škol takřka nechodilo, většinou prováděli sběry. Pro nedostatek paliva v zimě, pak zavírali zdejší školu na tři měsíce. Do dětí násilně byla vtloukána němčina, Němci se chtěli zbaviti inteligence a učiniti z našeho národa, národ nádeníků.



Po volbách roku 1946 hlavní usilí směřovalo k tomu, aby byla postavena budova pro měřtánskou školu, o jejíž zřízení tu bylo jednáno již od roku 1935. Proto bylo ihned po skončení války zahájeno jednání s příslušnými orgány v Kolíně, aby se nic nezmeškalo, poněvadž v té době si podaly žádost i sousední Němčice a Jestřábí Lhota. K podpoře této akce bylo proto rozhodnuto, aby bezodkladně bylo přistoupeno

k budování silnice z Ohař do Chrčic, aby tamní děti měli schůdnou cestu do školy.

Vyučování bylo slavnostně zahájeno 2. září 1949 v sále hostince. Tím, bylo dlouholeté úsilí o zřízení osmileté střední školy zdárně ukončeno.

Hned po skončení stavby silnice, ředitel osmileté školy Karel Balán přesvědčil, úřady i



**Pan ředitel Balán.
Pamětníci v naší obci říkají:
„Hodný, obětavý, pracovitý.
Škoda, že tak brzy zemřel.“**

občany, že je bezpodmínečně nutné přikročit k nástavbě nové školy, aby tu stále důstojná budova, která by vyhovovala všem požadavkům. Dal vypracovat přesné plány, které jsou doposud zachovány. A když už bylo všechno připraveno a nastávajícím jarem se mělo se stavbou začít, ředitel K. Balán k ohromení celé obce umírá (1957).

Tehdy si patrně nikdo v Ohařích neuvědomil, že smrt ředitele Balána znamená i konec osmileté školy, a dokonce už ne, že je to počátek konce školní obce v Ohařích, nejstarší to školní obce v tomto kraji vůbec.

Po jeho smrti byla škola přemístěna až na okraj tohoto přirozeného střediska z Ohař do Býchor. Po zániku střední osmileté školy zůstala v Ohařích ZDS pro prvních pět ročníků. V r. 1975 byli žáci

pátého ročníků převedeni do Býchor a ze zdejší školy trojtřídní je tu už jen škola dvoutrídní.

A ke dni 1. 9.1976 je základní devítiletá škola zrušena.

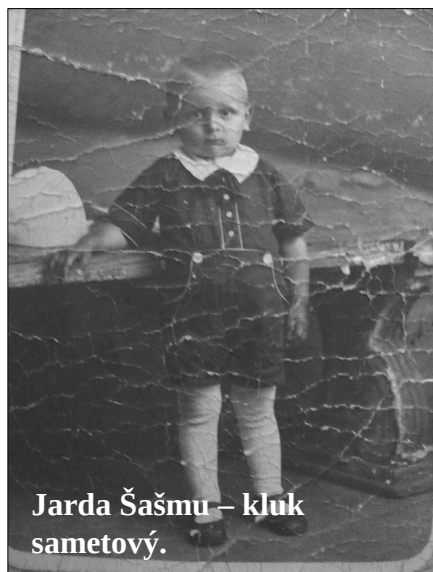
V minulosti dávno i nedávno téměř všechnu kulturní činnost konali učitelé. Často se jim podařilo z některých svých žáků vychovat i zdárné pomocníky. Připravovali besídky, různá kulturní pásma, zvláště historická. Ochotnická divadla tu nebyla zvláštním zjevem. Přednášeli o zahrádkářství i včelařství. Chodili do zahrad sousedů a učili se na jejich stromech.

Byly tu případy, že se škola ocitla v krizi (a tím i obec), ale nikdy ne na dlouho. V takových případech vždy ochotně podal pomocnou ruku okresní školní inspektor nebo i místní farář. Ze všech zpráv, které jsou k dispozici, vysvítá, že obec se dostala do těžké krize, když tak náhle zemřel ředitel Balán. Čekalo se, že sem bude poslán schopný zástupce, jako tomu bylo v minulých letech. Pomocná ruka podána nebyla, tonoucí se musel utopit.



Ohařské ochotnické divadlo – krátce po válce.

Ze vzpomínek:



Jarda Šašmu – kluk
sametový.

1925, rok narození jednoho z mnoha „ohařáků“, kteří se dokáží vrátit v myšlenkách zpět. Zpět do chvil, kdy jako malý kluci vyráželi s knížkami do školy

Pan **Jaroslav Šašma** (č.p. 33) chodil do školy tam, co je dnes mateřská škola. Vzpomíná na kalamáře, dřevěné lavice, učitele Pospíšila atd. Atmosféra, kterou si jen ztěží dokážeme představit.

„No, já nejvíc kamarádil s hochama z našeho konce, třeba Pepík Špinku nebo Mírek Kedržtu“, vypráví mi pan Šašma. „S těmi jsme vždycky kopali míč tahle před Špinkovejma. Párkrát jsme tam i okna vyplombovali. No, co? Vždycky to někdo zaplatil“ V duchu si jen pomyslím, jaký byl tehle chlapík pěkné „kvítko“ a poslouchám dál.

„Kolikrát jsme museli natáhnout prsty. Dostali jsme. Fláklí nás klackem a bylo. A uhnout? To nás ani nenapadlo.“ Znovu mé myšlenky utíkají jinam. Dnes by se takové gesto „odměnilo“ stížnostmi a soudními řízeními. Zkrátka dřív pojem učitel znamenal ztělesněnou důstojnost.

„Jinak jsme museli mít ruce schované za zády a vytáhnout jsme je směli jen při psaní. Kvůli čemu, já ani nevím.“ „Asi abyste si nepsali psaníčka“, odvětim. Odměnou je mi smích tohoto sympatického staříka. „A strejdo, jak to bylo dříve s rozdíly mezi chudými a bohatými?“ ptám se. „To víš, znát to bylo. Vzpomínám, že Honzu Podneckovýho z Němčic jsme brali k nám na oběd. Chudším se ve škole dávali dárky a snad dostávali i příspěvky na knížky. Ale nevím to přesně, to bych kecal“.

*Další, který mi ochotně sdělil své vzpomínky byl pan **Jaroslav Pilař** (č.p. 26).*

I tento člověk se před mýma očima proměnil znovu v malého kluka a nelenil odpovídat na mé otázky, jaké to tu tehdy bylo. Chodil do prvního ročníku do školy, která stávala tam, co je teď obecní úřad. Pan Pilař je o dva roky starší než pan Šašma. Vzpomíná živě na pana řídícího Balána. Ten prý zemřel na infarkt na náměstí v Kolíně. Možná, kdyby žil o pár let déle, mohli jsme chodit na základní školu sem a ne do Býchor. Kdo ví?

„Dřívávejce bývali ve škole takový dlouhý, dřevěný lavice ne pro 2 lidi jako teď. Do těch lavic se nás vešlo pět“, vypráví mi pan Pilař, „nahore u lavic byly kalamáře, pero se muselo pořádně oklepnout, aby nedělalo kaňky.“

Jo, jo, dřív to bývalo umění. Dnes by takovým perem jen stěží kdo uměl, pomyslím si. A ptám se dále: „Bývala tam i za Vás zahrada, která je teď přestavovaná?“ Hned dostávám odpověď: „Ale jo, byly tam ovocné stromy, tam nás vyháněli pravidelně na přestávky, abychom nemuseli být stále zavření ve škole.“

„A copak jste tam dělali?“ „No, někdy jsme se prali s němčičákama. V zimě jsme po nich stříleli sněhové koule a v létě tím, co bylo po ruce – penály, taškami a tak. Dříve byly penály jinačí nežli dneska, takový dřevěný, zašupovací.“

„Krom základních předmětů, jaké se vyučují ve školách dnes, se naše výuka nijak neměnila. Pamatuju si na hudební výchovu. Tam nám hráli na harmonium. To bývaly takové klávesy. Jeden učitel tam hrál i na housle, ale popravdě - děsně mu to vrzalo.“

Dále odešel pan Pilař na gymnázium do Kolína.

Na konci vyprávění jsem se zamyslela, jak rychle uteče většina lidského života a jak třeba jednou budu sedět na jejich místě a vzpomínat na to, jaké to bylo na základní škole. Byla by škoda, kdyby tyto vzpomínky odnesl čas tak jako mládí těchto chlapíků.

Děkuji jak panu Šašmovi, tak panu Pilařovi, že si na mě udělali čas. Zajímavých vzpomínek měli samozřejmě více, ale není všem dnům konec.

Akce, které hýbaly Ohařemi

„Neohrazuj se plotem, ale přáteli.“

(příslloví)

Ty tam jsou doby, co se přes den pracovalo na polích a večer společně sedávalo na lavičkách a klábosilo se. Všichni o všech všechno věděli, a to až do kolikátého kolena. Dnes se stává, že ani nevíme, kdo v obci bydlí, co se zde děje.

Po příchodu z práce zaklapneme za sebou dveře a je to. Pak říkáme, že tady „chcípł pes“ a závistivě pokukujeme po okolních obcích, že tu se koná kulturní akce, tu zas sportovní, tu setkání rodáků.

Pro Ohaře to rozhodně neplatí – V OHAŘÍCH TO ŽIJE!!!

Maškarní karneval



Touto událostí roztrhly ohařské ženy kolotoč akcí pořádaných tímto klubem. Do moderování se obula, jak už po několikáté, paní Bělová a z fotografie nám nemůže uniknout, že nezůstalo jen u moderování. Děti, ať místní či „přespolní“, se proměnily v ostřílené kovboje, jemné princezny i v ochotné zdravotní sestřičky. Za to si odnesly plné kapsy sladkostí.

Pálení čarodějnic

Na ochranu před čarodějnicemi se na vyvýšených místech zapalovaly ohně. Proto i nad Ohařemi zaplápolaly dvě hranice. Dle pověstí se až postupem času z těchto ohňů stávalo „pálení čarodějnic“.

Tento rok bylo v době „pálení čarodějnic“ veliké sucho, a tak nebylo divu, že plameny začaly přeskakovat mimo vyhraněná místa pro pálení hranice. Poplašené pobíhání místních žen (včetně starostky) donutilo pár chlapů popadnout lopaty a usměrnit ohníčky tam, kde nemohly způsobit škodu.



Rybářské závody

19. května proběhly na ohařské nádrži rybářské závody. Na 11 dospělých a 6 dětských soutěžících dohlížel předseda rybářského spolku p. Smolík.

A jak to dopadlo? První místo si vychytil p. Vokál (č.p. 83), druhý byl p. Jaráb z Kolína a na třetím místě se uchytil p. Burda, který minulý rok vévodil jasným vítězstvím.

Koncert ke Dni matek

Mezi našimi občany je jen málo věřících, kteří o nedělních mších zaplňují lavice kostela Jana Nepomuckého, aby se odpoutali od materiálního světa a obcerstvěli své duše.

Dne 12. května 2007 byly lavice obsazeny téměř do posledního místa a svatostánek mohl posloužit k podobným účelům, ke kterým byl zbudován, a to k šíření duchovní krásy, tentokrát pomocí hudby.

V podání smyčcového kvarteta Collegium musicum Kolín zazněly drobné skladby starých mistrů a skladatelů XX. století.

Nádherné tóny smyčců a fléten nás naplnily hřejivými pocity a povznesly nad starosti všedního dne. Radost udělala i květina předaná zastupiteli všem maminkám v obci.



Zájezd do TPCA



19. května pořádal OÚ exkurzi do TPCA. Myslím, že v blízkém okolí neexistuje nikdo, kdo by nově zbudovanou fabriku na výrobu aut neznal. Občané Ohař však chtěli poznat tuto firmu i zevnitř. Viděli nejmodernější zařízení, nejnovější technologie a měli možnost spatřit i část nepřetržitého provozu. Exkurze s odbornou přednáškou byla nejen zajímavá, ale i poučná. Zúčastnilo se jí 45 lidí.

Dětský den

Rok se sešel s rokem a členky Klubu ohařských žen si dali znovu práci s přípravami Dětského dne. Ačkoliv počasí tento rok řádně všechny pozlobilo, s hřejivými úsměvy děti si nezavdalo. Po pořádné sprše drobotina naskákala do pytlů, do gumáků a do dalších her, které na dětském dni nemohly chybět.

Velký zájem vzbudila kobyla Líza zapřažená v noblesním kočáře. Další povyk způsobilo shazování plechovek malým vodním hasicím přístrojem - atrakce místních hasičů. Copak té vody nebylo dost? Kdepááák. Pumpaři hekali námahou a malí i velcí stříkali jako diví.

Strhující závěr jsme viděli díky ohařským hasičkám. Ty předvedly příkladný nácvik na soutěž v Lipci.

O plná bříska se starala paní Bělová a moky všeho druhu servíroval p. Morávek ml.



Reprezentace hasičů na klání v Lipci

14. července oslavil sbor dobrovolných hasičů v Lipci 80 let od svého založení, a tak si ohařští hasiči nenechali tuto slávu ujít. Na klání přijelo jediné družstvo žen, a to naše. Na výkon jim stačilo pouho-pouhých 51 sekund. A mužům? Ti měli čas na chlup stejný. Nevěříte? Věřte! Možná tam sehrála roli lepší stříkačka s vyšším výkonem, kterou chlapi neměli. Ale komu čest, tomu čest.

Nejvíce vody si užil p. Březina. Za malou provokaci skončil na dně hasičské nádrže. Ale nebojte, jeho účes i úsměv na tváři rozhodně neztratily své kouzlo.

Děkujeme oběma družstvům (jak ženám, tak mužům), že ve svém volném čase vyrazily reprezentovat naši obec.



Že by vymýšlení strategie?

A pak že se v Ohařích nic neděje!!! Reprezentují, pořádají, obětují svůj volný čas, dělají si ze sebe srandu – i takové lidi tady máme. A to nemluvím o podpoře ostatních občanů, kteří přicházejí fandit, podporovat nebo jen tak naslouchat.

Proto DÍK všem, kteří nesedí se založenýma rukama doma.

Přečetli jsme si za Vás na Internetu.

Málokdo asi ví, že dne 16. června 2007 do naší obce přijel s fotoaparátem pan Ivo Šťastný a nafotil památník padlých v I. A II. Světové válce (u kostela) i jednotlivé hroby vojáků na místním hřbitově. Fotografie jsou na internetových stránkách:
<http://www.vets.estranky.cz/clanky/vpm-okres-kolin/ohare>.

Tyto stránky vzdávají holt válečným veteránům, jsou prezentací práce členů Spolku pro vojenská pietní místa, o.s. a skupiny jejich příznivců. Společně se rozhodli mapovat vojenská pietní místa a osudy hrdinů i obětí všech konfliktů a válek na našem území, případně v zahraničí. Projekt mapování vojenských pietních míst probíhá od roku 2004, jako zcela otevřený projekt, to znamená, že se může připojit kdokoli bude mít zájem a to do jakékoliv části projektu.

Národu, který si neváží hrdinů, hrozí, že nebude žádné mít, až je bude skutečně potřebovat.

Na co můžeme být v obci pyšní?



Grant od TPCA

10. května převzala ředitelka MŠ paní I. Dudková od nadace „Partnerství pro Kolínsko“ grant ve výši 73 514,-Kč. Tato částka byla věnována na renovaci zahrady „na místo pro hru, zábavu a vědění“.

Nápad paní ředitelky určitě stál za to, protože žádostí bylo požehnaně a úspěšných bylo málo.

Pan Takahashi (na fotografii vpravo) přislíbil účast na slavnostním otevření zahrady v září.

Michal Obešlo

V neděli 21. května 2007 skončilo Mistrovství České republiky dorostu, které v basketbalové hale v Praze na Letné uspořádal klub AC Sparta Praha. Postavení juniorských jedniček potvrdili Michal Obešlo a Hana Matelová, kteří vyhráli nejen dvouhru, ale i čtyřhru a společně mix. Michal Obešlo zopakoval svůj zlatý hattrick z kategorie kadetské před třemi lety.

Troufám si říct, že největšího úspěchu dosáhl Michal tento rok. Na Mistrovství Evropy juniorů v Bratislavě získal v polovině července v soutěži družstev stříbrnou medaili. Tím si celé družstvo zajistilo postup na Mistrovství světa do San Francisca. Gratulujeme a ať „za velkou louží“ dosáhnou co nejlepšího výsledku.

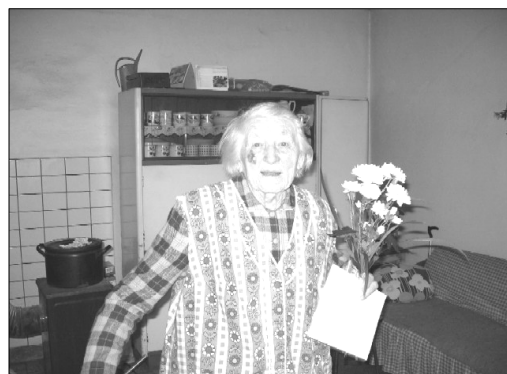


Božena Tuláčková – nejstarší obyvatelka Ohař

Ve čtvrtek 19. července jsem navštívila paní Tuláčkovou, abych se jí pozeptala, jaký život to vlastně měla.

Když paní Tuláčková přišla ve svých 26 letech do Ohař, bylo to prosté vesnické děvče, které vyrůstalo na statku svých rodičů v Záhornicích spolu se svou nevlastní sestrou. Maminka ji našla manžela v Ohařích a tak chtě – nechtě musela opustit přátele i divadelní soubor, ve kterém tak ráda hrávala a odešla za svým nastávajícím. Poznala ho v lednu a v létě téhož roku si ho vzala. Jak sama říká: „Nebýt to takový fešák, nevzala jsem si ho.“

Paní Tuláčková ráda tancovala. Dá se říct, že „protancovala“ jak těžké, tak lehké chvíle svého života s noblesou. Úctyhodný je její zdravotní stav. Jezdí na kole, chodí bez problémů. Jen ať jí zdraví nadále přeje. Na otázku, jak se dožít tak vysokého věku, se jen pousmála a řekla: „Legrace, práce, pohyb a možná i můj malý fígl.“ „Co je to?“ ptám se. Ona se ke mně nakloní a tiše zašeptá: „Děvenko, dávej si každý den na nějaký čas nožky nahoru a uvidíš ty divy.“ Jaké divy? Vyzkoušejte a třeba je pocítíte.



Plánované akce

Jestli jste zvědaví, jak se změnila zahrada i herní místnosti, přijďte se podívat do školky 14. září (v pátek) v 15.00 hod.

Program slavnostního odpoledne ještě upřesníme. Sledujte vývěsku OÚ.

Mateřská škola Ohaře



si Vás dovoluje
pozvat na
slavnostní otevření
„Zahrady pro hru,
zábavu a vědění“.

Místo konání: MŠ Ohaře
Termín: 14.9.2007
v 15.00 hodin

T P C A
TOYOTA PEUGEOT CITROËN AUTOMOBILE

**NADACE
PARTNERSTVÍ**

DAT Kolín, spol. s.r.o.

Kovošrot Praha, závod 04 Kolín

Tel. : 321798322
e-mail : msohare@centrum.cz

Léto pomalu končí a zima se nás brzy zeptá, co jsme vlastně v létě dělali pro své zdraví!!!

Abychom mohli odpovědět, že posílení imunity a boj s nemocí zvládneme i bez drahých léků, umělých vitamínů a zaručených ACTIMELŮ, ..., **dovolujeme si Vás pozvat na:**



MEDOVÉ POVÍDÁNÍ PANÍ PROVAZNÍKOVÉ,

**které se bude konat v sobotu 15. září od 19.00 hod. ve volební místnosti
Obecního úřadu Ohaře.**

Dozvíte se něco o medu, včeličkách a jejich produktech, které si budete moci na konci poutavého vyprávění zakoupit.

Podzimní fotbalová sezóna

TJ Union Ohaře má v současnosti kolem 20 aktivních členů.

První zápas v sezóně 2007/08 odehrají **19. srpna na fotbalovém hřišti v Ovčárech.**

Sledujte jejich vývěsku u autobusové zastávky, kde Vás budou informovat o dalších utkáních.

Přejeme jim v nadcházející sezóně hodně sportovního štěstí a jen samou radost z aktivity, kterou všichni dělají ve svém volnu.

Sportovní fanoušci, přijďte fandit!!!!

Vážení spoluobčané,

v závěru bych Vás ráda pozvala ještě na jednu akci.

Přijďte **na přelomu září-října** (den bude upřesněn na vývěsce OÚ) do volební místnosti, kde **se bude konat veřejné zasedání zastupitelstva obce Ohaře.**

Naši zastupitelé, které jsme si na podzim r. 2006 zvolili, jsou tady proto, aby pracovali na rozvoji obce, na zlepšení životních podmínek a pomáhali nám – občanům Ohař.

Aby mohli dobře a naplno pracovat, potřebují také naši pomoc, jak v podobě spolupráce při akcích, tak i v pravidelné účasti na jednáních zastupitelstva obce.

Vždyť jen zde „z první ruky“ získáme včasné a věrohodné informace, přehled, jaký se na obci řeší okruh problémů, jaké mají jednotliví zastupitelé názory, záměry, pravomoci, jaké dostali úkoly, jak je plní i jak hlasují.

Zde jim na oplátku můžeme říci své připomínky, nápady, zkritizovat či pochválit je.

Nebudeme muset pak spoléhat na „zaručené“ zprávy od známých a zažehnáme tak nebezpečí vzniku pomlouvačných fám a nedůvěry.

Svou účastí dáme najevo, že nám dění v obci není lhostejné.

(Připomínám, že každé zasedání, i to, které se koná v kanceláři OÚ, je veřejné a můžeme ho navštívit. Program a termín konání každého zastupitelstva si můžete přečíst na vývěsce.)

JSTE ZVÁNI A VÍTÁNI!

Závěr

Jestli jste dočetli až sem a Ohařáček neskončil v koši, tak děkuji.

Zároveň Vás chci poprosit o pomoc, abychom příště na jeho stránkách mohli číst i Váš příspěvek, Vaše vzpomínky, názory, návrhy, pochvalu i kritiku.

(A kdyby jste se chtěli něčím pochlubit, ráda uvítám Vaši otevřenost.)

Další číslo Ohařáčku určitě bude následovat. Jen termín jeho vydání nedokážu říci takhle dopředu. Je s tím hodně práce (i když pěkné) a všichni, co se na jeho vydání podílíme, musíme nejdříve splnit povinnosti někde jinde (ať již ve škole, doma, či v práci).

Mějte proto strpení. Až bude další číslo hotové, dáme Vám vědět.

Ohařáček: občasník

Redaktor: Ladka Netíková

Paní Jiroudkové a paní Nezbedové děkujeme za poskytnutí starých fotografií.